VECKOBLADET

Nr 7 i webbform 060303

I år firas 8 mars i dagarna tre

7/3
13.30-16.30 - Berit Ås: "Härskartekniker och häxprocesser", Stadshallen. Fi kommer finnas närvarande med ett bokbord 13-17 för dem som vill ha information, prata politik, köpa snygga Fi-grejer eller lösa medlemskap.
19.00 - Feministiskt självförsvar, Smålands nations publokal.
19.00 - Film: "Ett land utan kvinnor", Södran, 40kr

8/3
17.00 - Demonstration under de gemensamma parollerna:
-Inga bordeller under fotbolls-VM - Stoppa trafficking!
-Dela på jobben - 6 timmars arbetsdag
-Mer pengar till tjej- och kvinnojourerna Samling på Stortorget. Kom och slut upp bakom Fi's banderoll!
19.00 - Film: "Sisters in Law", Kino

9/3
19.00 - Nina Björk: Who will you be in the next 24 hours? När marknadens drömmar mötte feminismens", Smålands nations publokal

Därför behövs Demokratisk Vänster i Lund?!

Öppet möte
söndag 12 mars kl 16.00-18.00

(För möteslokal: se nästa nummer av VB
eller www.nymark.se fr.o.m. 8.3)

En träff för alla som förutsättningslöst vill diskutera ett brett och samlande rödgrönt & feministiskt alternativ i kommunalvalet 2006

Hjärtligt välkomna!
Styrelsen för Demokratisk Vänster i Lund

Årsmöte i Vägval Vänster Skåne

Vägval Vänster hade årsmöte i Lund i söndags. Till ny ordförande i föreningen valdes Henrik Smith, Lund.

I den nya styrelsen ingår dessutom Anna-Maria Myzska-Gustafsson, Helsingborg (kassör), Mats Sjölin, Trelleborg (sekreterare), Ann-Mari Campbell, Malmö samt Magnus Malmström, Kristianstad.

Den nu avgående styrelsen, med Maria Hagberg i spetsen, avtackades för ett gott arbete. På mötet antogs en verksamhetsplan för det kommande året. Vikten av att föreningen fortsätter att anordna seminarier och debatter kring aktuella ämnen betonades. Årsmötet beslöt också att medlemsavgiften för 2006 oförändrat skulle vara 100 kr och betalas till pg 26 57 92-2.

Demokratisk vänster:
- En chans som måste tas

- Många har länge efterlyst ett nytt vänsterparti och samtidigt sagt att det måste byggas underifrån. Nu inför valet är det dags att se om det går. Det ska bli spännande, säger Sven-Bertil Persson, styrelsemedlem i föreningen Demokratisk vänster.

Sven-Bertil lämnade vänsterpartiet för sex år sen efter många års aktivt medlemskap: i styrelsen, som ombudsman, som kommunfullmäktig och med flera andra kommunala uppdrag. Ett slag var han med i socialdemokraterna men fick aldrig den "rätta känslan" för det partiet, säger han.

- *Du övervägde aldrig att gå med i miljöpartiet?*

- Jag delar inte deras uppfattning om friskolor, men det avgörande var att de aldrig har vågat definiera sej som vänster, trots att de i praktiken sitter med i olika vänstersamarbeten, nationellt, regionalt och exempelvis här i Lund.

- *Du har också gått med i Vänsterdemokraterna, den nationella organisation som Margò Ingvardsson tagit initiativ till. Är Demokratisk vänster i Lund dess lokalavdelning?*

- Nej, det finns inget sådant samband. Det finns skillnader, vänsterdemokraterna har ett ideologiskt bredare program med liberala inslag, medan vi i Lund har ett tydligare vänsterprogram. På nationell nivå tycker jag det är för tidigt att ställa upp i val medan det är naturligt i Lund och andra kommuner där intresse finns. Men om initiativen lyckas på båda nivåerna blir det naturligt att söka någon form av samverkan.

- *Nu blir det alltså ett möte nästa söndag, den 12 mars?*

- Ja, och då får vi se hur det blir med kommunal lista, inget är spikat. Ställer vi upp i kommunalvalet blir det en rad organisatoriska och ekonomiska frågor att ta fatt i vid sidan av de politiska. Men vi är inte där än.

Gr

Jag hade rätt, men ändå fel- gruvligt fel!

År 1990 lämnade jag vänsterpartiet. Det var efter "namnbyteskongressen", där slopandet av k-et beslutades med knappast möjliga röstetal. Vid kongressen var det alldeles tydligt att partiet hade alltför mycket av sin ideologiska barlast kvar. Kommunismens lov sjöngs i alla möjliga tonarter av de som ville behålla partinamnet oförändrat.

Ny Dags nedläggning

En tid efter kongressen beslutade den nyvalda partistyrelsen att lägga ner partiets tidning, Ny Dag. Detta i huvudsak som ett straff för att tidningen tog ställning för en förnyelse av vänsterpartiet. Det var alltså kommunisterna inom partiet som på så sätt tog ut sin hämnd, bl.a. var nuvarande partiledaren aktiv förespråkare för nedläggning.

Jag bedömde då att vänsterpartiet var oförmöget att förnya sig, kapa sina historiska band och bli ett modernt rödgrönt vänsterparti.

Omprövning

90-talet framskred och vid dess mitt började jag ompröva min inställning till Vänsterpartiet. Nog signalerade väl Gudrun Schyman, Johan Lönnroth m.fl. förnyelse? Nog började partiet lägga förslag som var finansierade, nog ändrades språkbruk och förhållningssätt gentemot väljarna? Den knutna näven och monologen tycktes vara på väg att bytas ut mot en öppen hand och dialog. Partiet lyssnade på väljarna - verkade det som.

Traditionalismen har kontrollen

Sålunda gick jag med i vänsterpartiet igen. Ganska snart visade det sig emellertid att jag låtit mej bedras av Gudrun Schymans framtoning och den dåvarande politiska majoritetens i Lund som vanligt frejdiga icke-sekterism. Traditionalismen härskade i skånedistriktet, var på stark frammarsch i Lund och stärkte sina ställningar i hela partiet.

Och på den vägen är det nu. Kommunismen är högsta mode inom vänsterpartiet. Traditionalisternas kontroll över partiet är närmast total. Förstatligande- och överbudspolitiken är tillbaka med full kraft.

Tömd utvecklingspotential

Partiet har självvalt tömt sig på sin utvecklingspotential. Vänsterpartiet missade chansen att på allvar förnya sig 1967, 1977 och 1990. Någon ny chans lär den nuvarande partimajoriteten inte släppa till.

Det visar sig alltså att jag hade rätt i min bedömning 1990. Men dessvärre hade jag fel, gruvligt fel, i mitten av samma decennium när jag trodde att det gamla kommunistpartiet skulle omvandla sig till något annat.

Demokratisk Vänster i Lund

Därför har jag tagit konsekvenserna av min felbedömning och anmält mitt utträde ur vänsterpartiet. Och denna gång kan jag göra det i förvissning om att det är definitivt. Och som jag ganska länge har hävdat: det behövs ett nytt vänsterparti. Förhoppningsvis kan den nybildade föreningen Demokratisk Vänster i Lund bli ett sådant på lokal nivå och kanske också så småningom bidra till formeringen av ett nytt rödgrönt parti på nationell nivå.

Ulf Nymark
f.d. vänsterpartist

Pressmeddelande angående Ulf Nymark

Hej
Vänsterpartiet i Lund konstaterar att Ulf Nymarks beslut att utträda ur partiet och lämna sina uppdrag i Lunds kommun knappast kan bero på den senaste tidens utveckling i Lund och i partiet i övrigt. Partiföreningen genomsyras av en ny anda av samförstånd. Enigheten kring vänsterns framgångsrika kommunalpolitik i Lund är dessutom total i de flesta frågor. Ulf har däremot sedan länge varit missnöjd med partiets allmänna utveckling. Ulf är en duktig kommunpolitiker och vänsterpartiet i Lund tackar honom för många års stora insatser. Partiföreningen kommer snarast att besätta de uppdrag Ulf lämnar.
Hälsningar
för v-lunds styrelse och kommunalpolitiska grupp
Claes Regander
Mats Olsson
Nita Lorimer

"Enskilda individer"

I en kommentar till Ulf Nymarks avhopp i Sydsvenskan från vänsterpartiet i Lund säger partiets lokala ordförande Claes Regander att "enskilda individer inte är så viktiga för partiet" och att avhoppet därför inte är en så stor förlust. Att Regander inte kan förmå sig att beklaga att beklaga att en av partiföreningens aktivaste kommunpolitiker lämnar partiet visar att något har hänt med vänsterpartiet i Lund. Den nya "anda av samförstånd" som Regander talar om har uppnåtts genom att partiets förnyare marginaliserats och delvis lämnat partiet.
Vänsterpartiet i Lund är inte längre det parti som jag under ett par decennier varit aktiv i. Därför bidrar jag till fortsatt samförstånd genom att avsäga mig mitt medlemskap. Eftersom individer inte är så viktiga för vänsterpartiet, förväntar jag mig inte att Regander skall beklaga detta.
Monica Bondeson

Lokalt över Lund och Kävlinge

Det är dags att vara lokal här i krönikan, tror jag. Och då vill jag börja med att säga att Kävlinges sak är vår. Jag ser i morgontidningen att Kävlinge nu ska införa legitimation på återvinningscentralen. Sedan i onsdags måste man kunna visa upp ett besökskort som styrker att man bor i kommunen. Så nästa gång man står där med sin avbarrade julgran eller några batterier och har tänkt sig att bespara sin ursprungskommun kostnaderna för dessa genom att snika in och deponera dem i Kävlinge, så är det stopp. Ett avbräck förstås, men man kan ju förstå omsorgen om kommunens ekonomi. Gatuchefen i Kävlinge säger som det är: "Folk från andra kommuner slänger saker på vår återvinningsgård. Det har vi fått betala för." Ja, desto större prestation av Kävlinge att ha en av landets lägsta kommunalskatter, egentligen bara bräckt av Vellinge och Danderyd. En del skulle kanske kalla Kävlinge kommun småskuren, men det är fel. Uppmärksam och kostnadsmedveten är orden.

Sporten

Jag sitter och tittar i torsdagens tidningar och betraktar den frikände Percy Nilsson, Malmös räddare, mannen som socialdemokraterna i Malmö tänker skänka några hundra miljoner. Som gentjänst har Percy lovat att bygga en ishockeyarena ute i Hyllie.

Det är sådant som lyser upp tillvaron så här i marsvintern. Man blir helt enkelt glad över att inte bo i Malmö och behöva bekymra sig över Percy och Ilmar Reepalu. I stället kan man glädjas över Nilssons muntra uppsyn. Jag har alltid tyckt att han skulle passa som skådespelare i ett folklustspel i Pildammsparken. Brukar det inte i de pjäserna finnas en roll som en småsupig och glad man som står lite under toffeln för sin ampra hustru?

Komplediga läkare i uppror

Jag läser att det är uppror bland läkarna i Mellersta Skåne. Man vill att hälso- och sjukvårdsdirektören ska sparkas. Hon har fattat beslut som är klåfingriga och stelbenta. I stället har läkarna bestämt ett möte med den borgerliga Alliansen för Skåne. Den senare är det glada gäng som körde Skånelandstingets ekonomi i botten för åtta år sen och som nu förväntar sig att få upprepa det.

Vad det handlar om är som vanligt läkarnas arbetstider. Andra kategorier i vården, t.ex. sjuksköterskor, har reglerade arbetstider med schemalagd natttjänstgöring etc. Så icke läkare. De har sina jourer, får betalt i form av ledig tid då de kan jobba ännu mer och få ännu mer tid etc. varpå de till slut kan vältra sig i pengar eller ledighet. Det händer nästan aldrig att någon ifrågasätter detta system - om man gör det kan det bli läkarstrejk och det vill ingen ha.

I torsdagens Sydsvenska säger ST-läkaren Nina Sundvall: "Vi avgör själva hur långa arbetspass vi klarar av". Tja, det kanske vore något att föra in på fler håll - på byggen, inom industrin, i skolan? Åttatimmarslagen var kanske ett misstag? Ordföranden i Mellersta Skånes läkarförening Lars Nevander uttalar apropå föreningens krav : " Om det inte räcker gör vi arbetstiderna till en valfråga." Jag skulle vilja utbrista: Äntligen! Vi tar det som ett löfte!

En nöjd partiförening

Slutligen Lund där det är det tydligen kan bli många vänsterpartier i höstens val. Vad ska man göra? Själv ligger jag lågt, i en sorts inre emigration från politiken, men jag stannar än så länge i vänsterpartiet. Jag står fast vid min tidigare diagnos: det här är i första hand en generationsstrid. Men då inte främst i någon åldersmening utan genom att olika generationer har olika erfarenheter bakom sig. Idémässigt kan jag inte se att det går några större skiljelinjer mellan fraktionerna och inte heller i sakfrågor. Ta t.ex. vänsterpartiets ställningstagande till Cuba. För mig är det självklart att Cuba har givit och ger avgörande bidrag till bättre

förhållanden för världens fattiga miljoner och därmed för oss alla. Då tänker jag inte låta Cubas brister, t.ex. vad gäller yttrandefriheten komma i vägen för den grundläggande solidariteten med landet och jag finner vänsterpartiets politik på den punkten feg. Är jag förnyare, kommunist, vänsterextremist, högeravvikare? Man blir ibland trött på de schablonartade föreställningarna om vilka åsikter man har och vilka läger man förmodas tillhöra.

Nej, många av problemen ligger nog på ett person- och maktplan. Jag var på vänsterpartiet i Lunds årsmöte och häpnade när jag såg ordf. Reganders uttalande om att nu rådde det lugn och harmoni. Detta efter ett möte där en majoritet på samma sätt som de senaste tre åren stängde ute en äldre generation från inflytande ända ner till posten som revisorssuppleant! Jag har inget behov av att se arkitekterna bakom kampanjen mot Karin Svensson-Smith i förra valrörelsen rulla sig i säck och aska, men jag skulle behöva se någon sorts tecken till självkritik eller självinsikt hos den styrande gruppen. Här har de i Lund på några år kört en av landets bästa och mest aktiva vänsterpartiföreningar i botten med ständigt minskande medlemsantal och allt sämre aktivitet. Hur kan de vara så nöjda?

Lucifer

Dubbelspel - eller blott modern politik?

Gunnar S. hade ju några vänliga ord om Alice Åström, i förre web-VB. AÅ har tidigare framstått som en klart sympatisk både person och politiker. Vederbörande är riksdagsledamot och sitter för oss i Justitieutskottet. Har dock efterhand blivit alltmer skeptisk, till AÅ. Hon säger alla de rätta sakerna och är en bra företrädare utåt, när i media. Även som talesperson inom utrikespolitiken, exempelvis.

Komplikationen är att landet för en alltmer restriktiv, rentav äventyrlig - men definitivt alltmer populistiskt präglad rättspolitik. Samt framför allt kriminalpolitik. Och misstroendet kring AÅ passar väl in i samtida utvecklingen inom landets politiska partier. Vilka alltmer börjar likna tomma hus. Jämte politiska ledningarna å partiernas olika nivåer samt även parlamentarikerna själva - vilka bägge numera tycks leva egna liv. Skilda från medlemmar och organisation. Vad nu sista begreppet efter hand kan tänkas täcka - med krympande partier och bedömningsvis alltmer ensartad och anpasslig medlemskår. Sagda gäller hos oss i Vänstern - speciellt här nere i sydliga landsändan. Kanske dock inte generellt. Men urholkningen av det demokratiska systemet samt representativiteten partiinternt, börjar i vilket fall nå bekymrande nivåer. Så har vi pluralismen, kritiska medvetandet, debattlusten, viljan till offentlighet

Partisystemet är en av vår förnämliga, västliga samhällsforms grundpelare, och tål ej hur mycket stryk som helst. Hur exempelvis v-Skåne ska kunna utvecklas framöver eller ens hjälpligt fungera, är svårt att begripa. Då organisationen allt mer töms på folk, därtill blir allt mer toppstyrd. I ovan VB kunde Gunnar - om oriktigt går ju att dementera - avslöja hur även partiets skånska regionpolitik allt mer dras in under distriktsledningen. Partiernas verksamhet eller hierarki är tvåhövdad, eller minst - för den icke noterat detta. Nå, den drar plogen kanske inte fattas förrän hästen är skjuten!

Nå, Alice var det ju. Som ju säger alla de rätta sakerna. I vissa tidningar, dock mest i DN som är en påtagligt ståndaktig, dock alltmer sällan sedd humanistisk liberal kraft, har kriminalpolitikens allmänna "Hellsvikisering" uppmärksammats. Även nya veckomagasinet Fokus samt Uppdrag Granskning har bland många andra påtalat tidens klara, och smått obegripligt nyråa vindar. Samt bedrivit (dock högst angelägen) kampanjjournalistik, för en grupp där få röster finns att hämta. Men desto fler på bekostnad av. Var har vi nu Alice i allt detta?

Gunnar S. ser tydligen Alice Åström blott i rollen som - mest symbolisk - motkandidat till den i förnyarkretsar och speciellt i Lund smått hatade Lars Ohly, å nyliga kongressen. Samtidigt ser vi allt mindre av kritisk granskning, eller ens elementär upplysning, kring exempelvis våra riksdagsföreträdares förehavanden. Menar nu i medieorganen "inom partisfären". Jämte kring vad politik vårt parti egentligen står för, inom olika områden! Pernilla Z. blev rejält uppbragt när jag i ett e-mail undrade om lågutbildade väljare som vänt tillbaka från Ny Demokrati, numera bestämmer vår migrationspolitik. Samt om partiet å området ifråga sade en sak utåt - medan helst inte ville se sin politik förverkligad och samtidigt smart fiskade röster, på låtsad humanitet.

Nå, den som känner partiets riksnivå och allmänt bättre än jag, kan ju bedöma utsagan. Och med risk att inte bli publicerad å vvv-sajten ska här starkast tänkbara beröm delas ut till de riksdagsfolk som återkommande och nästan ursinnigt slagits för landet etniska "skuggmedborgare". Främst Kalle Larsson, förstås - men även Sten Lundström från Malmö, i en utåt mindre synlig roll. Samt om jag inte tar fel även Ulla Hoffman! Svor jag nu så det ekade, å denna sajt? Och unga Paula Mulinari från partistyrelsen gjorde ett synnerligen hedervärt intrångsförsök på s-kongressen i Malmö i höstas, med en grupp i bästa commandostil. Uppmärksammat av media här nere, i varje fall.

Och, för att fortsätta parallellspåret migrationspolitiken, var finnes förnyarna inom denna? Kanske orättvist. Partiet anklagades i varje fall av mp för oangeläget agerande, när budkaveln

för amnesti gick genom landet. Nåt som skrevs om i Flamman - en fingervisning? Låt oss dra in Alice och lagbokens område igen. För vårt parti verkar bli allt mer "dubbeltungat" inom vissa, t.ex här aktuella områden. Men inga röster står att hämta från gömda flyktingar - ens om dom fick rösta. Dock lär vi säkert få röster från landets fångvårdsinrättningar, ej nån konkurrens där utom väl från mp - igen. En nog mer uppriktig och pålitlig humanitär röst, i jämförelse. Speciellt inrikes. En anstaltsintagen - än har ju "fångfolket" medborgerliga rättigheter! - som önskade råd bleve nog definitivt varnad från min sida, vad gäller röst å egna partiet.

Och aldrig vi hör av Alice. Särskilt inte när justitieministern eller hans lika folkopinionstillvände riksdagskollega i utskottet jämte potentielle efterträdare, Johan Pehrsson, tävlar om hårda tag, uti riket. Jo, ringer Ekot upp eller vill SVT ha en kommentar kommer där nåt. Nåt man dock efterhand börjat se som misstänkt dubbeltungat. Helt rätt formulerat - men ändå inte att lita på. Nå, kan ju missta mig på Alice Åström och på partiets rätts- och kriminalpolitik. Men vem bjuder motstånd bara när media kommer stickandes med mikrofonen? Och gäller ändå ett alltmer aktuellt politiskt område, samt en av statens kärnuppgifter. Lars Ohly, Karin Svensson Smith eller Lars Bäckström har man inga större svårigheter få grepp om "what you see is what you get". Så här på mediadistans, söderut och med obligatoriska reservationen, att vi har med högre politiker att göra. Och Ohly är nästan lite rörande klumpigt ärlig. Men Alice, då?

Nå, all chans i världen att rätta mig! Och Alice bestämmer ju knappast själv över politiken. Och kör partiet avancerat dubbelspel "på mindre attraktiva politiska marknadsområden" borde väl detta redan avslöjats, tycker man. Om icke, så är det oxå en intressant fråga, varför. Och medan falangerna allt mer förvandlar partiet till privata maktslagfält, så smulas detta sönder. Inklusive påföljden att sakgranskning försummas i partiegna, eller närstående offentlighetsfunktionen. Ett läge att huka i bekvämt skydd undan närgångna och pejlande frågor? Samt måhända även räkna TV-minuter som kumulativ bonus, i jakten på än mer attraktiva uppdrag "i politiska branschen"? Ja, hur rätt har jag? Ska vi tvunget sätta DN på partiet, för att kunna skilja sant från blott hävdat? Och vad har vi egna partiorgan till - bedriva bondfångeri via falska anspråk? Samt syssla med sekundära eller i värsta fall rent ovidkommande angelägenheter, försummande tunga då inte minst granskande uppdraget?

Nå, min överblick kunde vara bättre. Och speciellt min insiktsposition. Båda är dock (klart) bättre än genomsnittlige väljarens. Men viktigast, har jag fel? Och förresten, ska vårt regeringssugna parti efter en ev. valvinst förutom ovan två rätt omöjliga områden även ta ansvar för vapenexport, EU-politiken samt den övriga utrikespolitiken? Inkl. att förse EU med trupp för nykoloniala krigsäventyr? Måste vara en kortslutning nånstans. De aktuella för taburetterna är ju en sak, har egna intressen. Vissa kan dock uträtta bra och angelägna ting - speciellt inom områden där s-partiet är på glid åt rätt håll. Som vad gäller ekologiska samhället i olika aspekter, inkl. rentav fysisk infrastruktur. Och vem vet, Ohly kanske är i åtanke som näste försvarsminister! Partiet har ju aktivt påskyndat försvarets avskaffande för mer nyttig, främst inrikes medelsanvändning. Om nu kortsiktigt och efterhand barskt självstraffandes - om både Nato och ryssen finge anledning pocka på det avrustade riket alltså, i ett hastigt förändrat omvärldsläge. Då när EU visar sig vara den union för goda tider man alltid utgått ifrån, samt sviker. Så Alice - vår nye migrationsminister? Eller rentav justitieminister - under allt tyngre SÄK-skydd. För tror nån att Persson kommer att vara snäll, och bara ge oss gynnande eller lätta ministerposter?

Naiva och partibedragande, de som misstar statsministern för en jultomte. De skall prövas - och det ska svida! Så tror jag Göran Persson tänker. Speciellt som en föga attraktiv regeringspartner inom avsevärda delar av hans parti, ju. Och Nyttiga idioter, låt dem ta skott - dom lär ju ändå aldrig rösta bort oss. "Smiska-mig-gärna-partiet"? Trasvänstern? Blott för några poster fler ...

Jörgen Larsson